

ЗА ПСЕВДОТЕРНАРИТЕ

А. Самарџиски

1. Како и за проективна рамнина, исто така и за псевдорамнина, познато е дека може да се координатизира со една тернарна структура, наречена псевдотернар (R. Sandler [1]), којашто содржи нула и единица. Во оваа работа *исевдоитернар* (G, F) се дефинира без претпоставката за егзистенција на единица и се покажува дека (G, F) индуцира псевдорамнина (Т. 1.). Тргувајќи од псевдотернарот (G, F) може да се конструира псевдотернар (G, F_1) со единица, а псевдорамнините индуцирани од (G, F) и (G, F_1) се изоморфни (Т. 3.).

2. Под *исевдорамнина* (R. Sandler [1]) се подразбира едно множество \mathcal{P} од точки и една негова фамилија \mathcal{Q} подмножества, што ќе ги наречеме прави, кои ги задоволуваат следните аксиоми:

I. Постојат две различни точки P_1 и P_2 и две различни прави l_1 и l_2 , така што $P_1 \in l_1$, $P_2 \in l_2$ и $P_2 \in l_1$.

II. За секоја точка P од l_1 , или од l_2 , и секоја друга точка Q , постои единствена права l , така што $P \in l$ и $Q \in l$.

III. За секоја права l низ P_1 , или низ P_2 , и секоја друга права m , постои единствена точка P , така што $P \in l$ и $P \in m$.

IV. Постојат барем четири точки, така што било кои три не лежат на иста права.

Со координатизација на една псевдорамнина (R. Sandler [1], Т. 2.) се добива тернарна структура (G, F) наречена псевдотернар. Имено, *исевдоитернар* е едно множество G со барем два елемента 0 и 1, заедно со една тернарна операција F што ги задоволува следните аксиоми:

$$F 1. (\forall a, c \in G) F(0, a, c) = F(a, 0, c) = c;$$

$$F 2. (\forall a \in G) F(1, a, 0) = F(a, 1, 0) = a;$$

$$F 3. (\forall a, b, c \in G) (\exists! z \in G) F(a, b, z) = c;$$

$$F 4. (\forall a, b, c \in G; a \neq 0) (\exists! y \in G) F(a, y, b) = c;$$

$$F 5. (\forall a, b, c \in G; a \neq 0) (\exists! x \in B) F(x, a, b) = c;$$

Овде, под *исевдојтернар* дразби ќе бараме едно множество G со барем два елемента, од кои едниот ќе го обележиме со 0 , заедно со една тернарна операција F , што ги задоволува аксиомите $F1$, $F3$, $F4$ и $F5$.

Со наредната теорема се покажува дека над еден вака дефиниран псевдотернар може да се конструира псевдорамнина.

T.1. Нека (G, F) е *исевдојтернар* и нека π се *сосјои* од:

- 1) множество на *точки*, \mathcal{P} :
 - сийе *подредени парови* (a, b) , $a, b \in G$;
 - сийе *симболи* (m) $m \in G$;
 - *специјален симбол* (∞) , $\infty \in G$;
- 2) множество на *приви*, \mathcal{Q} :
 - сийе *подредени парови* $[m, b]$, $m, b \in G$;
 - сийе *симболи* $[\infty, a]$, $a \in G$;
 - *специјален симбол* l_∞ , $l_\infty \in G$.

Ако *релацијата* за *инциденцност* во π ја дефинираме со:

$$\begin{aligned} (\infty) \in l_\infty & & (m) \in [m, b] \\ (\infty) \in [\infty, a] & & (a, b) \in [\infty, a] \\ (m) \in l_\infty & & (x, y) \in [m, b] \Leftrightarrow y = F(x, m, b) \end{aligned}$$

тогаш инцидентната структура $(\mathcal{P}, \mathcal{Q}, \in)$ е *исевдорамнина*.

Доказ. Нека е $P_1 \equiv (\infty)$, $P_2 \equiv (0)$, $l_1 \equiv l_\infty$, $l_2 \equiv [\infty, 0]$; тогаш имаме $P_1 \in l_1$, $P_1 \in l_2$, а $P_2 \in l_1$. Значи, задоволена е аксиомата I.

Нека P е точка од правата l_1 , а $Q \equiv (a, b)$ е произволна точка; ако, $P \equiv (\infty)$, тогаш $[\infty, a]$ е единствена права што ги содржи точките P и Q ; ако пак $P \equiv (m)$, $m \in G$, тогаш според $F3$, постои единствено z , така што е $F(a, m, z) = b$, а тоа значи дека $[m, z]$ е единствена права што ги содржи точките P и Q . Нека сега P е точка од правата l_2 , а $Q \equiv (a, b)$ е произволна точка; можеме да претпоставиме дека $P \neq P_1$, т.е. дека $P \equiv (0, c)$, $c \in G$. Ако е $a = 0$, тогаш l_2 е единствена права што го содржи P и Q . Затоа нека е $a \neq 0$; тогаш точките P и Q лежат на правата $[y, c]$, каде што y , според $F4$, е единственото решение на равенката $F(a, y, c) = b$. Значи, задоволена е аксиомата II.

Нека l е права низ точката P_1 , а $p \equiv [m, b]$ е произволна права; ако е $l \equiv l_1$, тогаш (m) е единствена точка од l и p ; ако $l \equiv l_2$, тогаш $(0, b)$ е единствена точка од l и p . Затоа, нека $l \neq l_1, l_2$, т.е. нека $l \equiv [\infty, a]$; ако е $y = F(a, m, b)$, тогаш (a, y) е единствена точка од l и p . Нека сега l е права низ P_2 , при што $l \neq l_1$, т.е. $l \equiv [0, a]$ и $m \neq 0$; тогаш (x, a) е единствена точка од l и p , каде што x , според $F5$, е единственото решение на равенката $a = F(x, m, b)$. Значи, задоволена е аксиомата III.

На крајот, дека е задоволена и аксиомата IV, се гледа од тоа што P_1 , P_2 , $O \equiv (0, 0)$ и $A \equiv (a, a)$, $a \neq 0$, се четири точки, така што било кои три не лежат на иста права.

Со ова е комплетиран доказот на теоремата.

Т. 2. Ако (G, F) е исевдойтернар, тогаш точни се следниве особини:

(i) $F(a, b, 0) = 0 \Leftrightarrow a = 0$ или $b = 0$;

(ii) Ако е $a \neq 0$ и $F(a, b, c) = F(a, d, c)$, тогаш е $b = d$;

(iii) Ако е $b \neq 0$ и $F(a, b, d) = F(c, b, d)$, тогаш е $b = c$.

Доказ. (i) Ако е $a = 0$ или $b = 0$ тогаш според F1 имаме и $F(a, b, 0) = 0$.

Обратно, нека е $F(a, b, 0) = 0$ и $b \neq 0$. Според F5, постои единствено x , такво што е $F(x, b, 0) = 0$. Но, според F1, еден таков елемент е $x = 0$, што значи дека е $a = 0$. Слично, ако е $a \neq 0$, добиваме дека е $b = 0$.

(ii) и (iii) се непосредни последици од (i).

Нека е (G, F) псевдотернар; за елементот $e \in G$, ќе велиме дека е лева единица ако е исполнет условот.

$$(\forall x \in G) F(e, x, 0) = x, \quad (1)$$

а за елементот $e' \in G$, ќе велиме дека е десна единица ако е исполнет условот

$$(\forall x \in G) F(x, e', 0) = x. \quad (2)$$

За елементот $e \in G$, ќе велиме дека е единица, ако истовремено е и лева, и десна единица. Ако во (G, F) постои лева или десна единица, тогаш таа е единствена и различна од нула, што следува од Т. 2. Ако пак e_1 е лева, а e_2 е десна единица тогаш е $e_1 = e_2$.

Нека (G, F) е псевдотернар, $\alpha \neq 0$ — фиксен елемент од G , и нека φ и ψ се пресликувања од G во G дефинирани со:

$$(\forall x \in G) \varphi(x) = F(\alpha, x, 0), \quad (3)$$

$$(\forall x \in G) \psi(x) = F(x, \alpha, 0). \quad (4)$$

Според Т. 2., пресликувањата φ и ψ се пермутации во G и притоа имаме, $\varphi(0) = \psi(0) = 0$. Ако пак α е лева, или десна единица, тогаш имаме $\varphi(\alpha) = \psi(\alpha) = \alpha$.

Овие две пермутации ќе ги искористиме за воведување на друг псевдотернар, којшто ќе биде со единица.

Л. 1. Нека (G, F) е исевдойтернар и нека $e \neq 0$ е фиксен елемент во G . Ако во G дефинираме тернарна операција F_1 со равенството

$$F_1(a, b, c) = F(a, \varphi^{-1}(b), c),$$

каде што $\varphi: G \rightarrow G$ е пермутацијата дефинирана со (3) за $\alpha = e$, тогаш (G, F_1) е исевдойтернар со лева единица e .

Доказ. Бидејќи е $\varphi(0) = 0$ имаме:

$$F_1(a, 0, c) = F(a, \varphi^{-1}(0), c) = F(a, 0, c) = c,$$

$$F_1(0, a, c) = F(0, \varphi^{-1}(a), c) = c,$$

т.е. задоволена е аксиомата F1.

Нека a, b и c се било кои елементи од G ; тогаш постои единствен елемент $z \in G$, за кој важи $c = F(a, \varphi^{-1}(b), z)$, т.е. постои единствен елемент $z \in G$, за кој важи $c = F_1(a, b, z)$. Значи, задоволена е аксиомата F3.

Нека $a \neq 0, b$ и c се било кои елементи од G ; тогаш постои единствен елемент, да го обележиме со $\varphi^{-1}(y)$, за кој важи $c = F(a, \varphi^{-1}(y), b)$, т.е. $c = F_1(a, y, b)$. Значи, задоволена е аксиомата F4.

Ако пак $a \neq 0, b$ и c се било кои елементи од G , тогаш и $\varphi^{-1}(a) \neq 0$, па постои единствен елемент $x \in G$ за кој важи $c = F(x, \varphi^{-1}(a), b)$, т.е. $c = F_1(x, a, b)$. Значи, задоволена е и аксиомата F5.

Со тоа покажавме дека структурата (G, F_1) е псевдотернар. Дека елементот e е лева единица, следува од:

$$F_1(e, x, 0) = F(e, \varphi^{-1}(x), 0) = \varphi(\varphi^{-1}(x)) = x.$$

L. 2. Нека (G, F) е *исевдоитернар* и нека $e \neq 0$ е фиксен елемент од G . Ако во G дефинираме *итернарна операција* F_2 со равенството

$$F_2(a, b, c) = F(\psi^{-1}(a), b, c),$$

каде што $\psi: G \rightarrow G$ е *пермутацијата* дефинирана со (4) за $\alpha = e$, тогаш *структурата* (G, F_2) е *исевдоитернар* со десна единица e .

Доказ. Поради симетрија, слично како во L. 1.

T. 3. Нека (G, F) е *исевдоитернар* и нека $e \neq 0$ е фиксен елемент од G . Ако во G дефинираме *итернарна операција* F_3 со равенството

$$F_3(a, b, c) = F(\psi^{-1}(a), \varphi^{-1}(b), c),$$

каде φ и ψ се *пермутациите* во G дефинирани со равенствата (3) и (4) за $\alpha = e$, тогаш *структурата* (G, F_3) е *исевдоитернар* со единица e и *исевдотернарниите* *структури* над (G, F) и (G, F_3) се *изоморфни*.

Доказ. Од L. 1. и L. 2. следува дека (G, F_3) е псевдотернар. Да покажеме дека e е единица во (G, F_3) . Нека F_1 е *итернарната операција* од L. 1.; тогаш e е лева единица во (G, F_1) , а бидејќи e

$$F_3(a, b, c) = F_1(\psi^{-1}(a), b, c),$$

следува дека e е десна единица во (G, F_3) . Понатаму имаме $e = \psi(e)$, па

$$F_3(e, x, 0) = F(\psi^{-1}(e), \varphi^{-1}(x), 0) = F(e, \varphi^{-1}(x), 0) = \varphi(\varphi^{-1}(x)) = x,$$

што значи дека e е и лева единица во (G, F_3) .

На крајот, нека π е псевдорамнината конструирана над (G, F) , а π' — псевдорамнината конструирана над (G, F_3) и нека (f, g) е пар пресливања од π во π' дефинирани со:

$$\begin{array}{ll} f: \pi \rightarrow \pi' & g: \pi \rightarrow \pi' \\ (\infty) \rightarrow (\infty) & l_\infty \rightarrow l_\infty \\ (m) \rightarrow (\varphi(m)) & [\infty, a] \rightarrow [\infty, \psi(a)] \\ (a, b) \rightarrow (\psi(a), b) & [m, c] \rightarrow [\varphi(m), c]. \end{array}$$

Лесно се проверува дека f и g се биекции и дека ја запазуваат инцидентноста. На пример, ако $(a, b) \in [m, c]$ во π , тогаш е

$$b = F(a, m, c) = F_3(\psi(a), \varphi(m), c),$$

т.е. $(\psi(a), b) \in [\varphi(m), c]$ во π' .

Со тоа е комплетиран доказот на теоремата.

LITERATURA

Sandler R.

[1] *Pseudo planes and pseudo ternaries*, Journal of Algebra, 4 (1966), 300—316.

Скорняков Л. А.

[1] *Натуральные шела Веблен-Вегдербарновой проективной плоскости*, Известия Академии наук СССР, 13 (1949) 447—472.

Wesson J. R.

[1] *The construction of projective planes from generalized ternary rings*. The American Math. Monthly, 73, № 1 (1966) 36—40.

A. Samardžiski

ON PSEUDOTERNARS

(Summary)

R. Sandler [1] has shown that with a coordinatization of a pseudo plane a pseudo ternar be obtained, i. e. an algebra (G, F) , with a ternary operation F which satisfies the propositions $F1—F5$. We say that the algebra (G, F) is a generalized pseudo ternar if $F1, F3, F4$ and $F5$ hold.

In Theorem 1 (of this note) is shown that if (G, F) is a generalized pseudo ternar then a pseudo plane can be constructed over (G, F) .

In Theorem 3 is shown that if (G, F) is a generalized pseudo ternar and if a ternary operation F_1 is defined by (5) (where φ and ψ are defined by (3) and (4), and $\alpha = e \neq 0$ is a fixed element of G), then (G, F_1) turns out to be a pseudo ternar. Furthermore, the pseudo planes over (G, F) and (G, F_1) are isomorphic.